

Jak przygotować tekst na III Sympozjum klubu Paragraf 34

Streszczenie. Przedstawiony niżej tekst opisuje jak przygotować artykuł zgłaszany do publikacji w materiałach konferencyjnych III Sympozjum klubu Paragraf 34, poświęconego bezpieczeństwu w przemyśle. Prosimy Autorów o przygotowanie tekstu zgodnie z zaleceniami. Streszczenie nie powinno być dłuższe niż 4 linie tekstu.

Abstract. These instructions give you guidelines for preparing papers for III Symposium of Paragraf 34. The authors are requested to prepare the paper according to given below recommendation. The length of the abstract should be not larger than four lines. (**Preparation of Papers for III Symposium of Paragraf 34 – tytuł angielski artykułu**).

Słowa kluczowe: proszę podać cztery terminy opisujące treść artykułu.

Keywords: proszę podać słowa kluczowe angielskie.

Wstęp

Sformatowany tekst najlepiej przygotować za pomocą edytora MS Word. Przygotowując artykuł w podany sposób otrzymamy tekst „camera ready”, który nie będzie wymagał już poprawek edytorskich. Przygotowanie tekstu w postaci sformatowanej ułatwia ocenę jego objętości i układu. Nie należy stosować automatycznego dzielenia wyrazów, automatycznego spisu literatury, własnego stylu itp. Tego rodzaju zabiegi jedynie utrudnią pracę wydawcy. Prosimy o używanie najprostszego, standardowego stylu. Dokument ten może być przez Państwa użyty jako szablon do stworzenia własnej publikacji. Jest on oparty na szablonie publikacji do Przeglądu Elektrotechnicznego [1].

Początkiem pracy jest ustawienie właściwych parametrów strony. Marginesy: górny, lewy, prawy 1,8 cm, dolny 2,5 cm. W pierwszym rzędzie wpisujemy nazwiska autorów czcionką Arial bold 10 i wyrównujemy do środka (wyśrodkowanie). Nazwiska autorów piszemy dużymi literami. Po odstępnie 1,5 wpisujemy miejsce pracy autorów czcionką Arial 8. Następnie dajemy dwa odstępy, po których wpisujemy tytuł czcionką Arial 16 bold. Po kolejnych dwóch odstępach 8 wpisujemy streszczenie czcionką Arial 7,5 kursywa. Wstawiamy pojedynczy odstęp i pod nim wpisujemy streszczenie angielskie. Zakończenie streszczenia angielskiego stanowi tytuł angielski podany w nawiasach i pogrubiony (bold). Wstawiamy kolejny odstęp 8, pod nim wpisujemy słowa kluczowe polskie, w kolejnej linii angielskie czcionką Arial 8. Kolejny odstęp jednej interlinii po którym wstawiamy znak podziału (wstaw/podział sekcji/ciągły). Następnie jeden odstęp i wstawiamy podział tekstu na kolumny (format/kolumny/dwie/odstęp 5mm). Po ustawieniu parametrów strony zaczynamy wpisywać tekst pracy.

Formatowanie tekstu

Tekst pracy piszemy czcionką Arial 9. Wcięcie pierwszego wiersza 5mm. Śródtytuły czcionką Arial bold 9 bez numeracji. Akapity piszemy bezpośrednio po tytule, tekst „wyjustowany”. Nie używamy spacji do formatowania tekstu. Podpisy pod rysunkami, opisy tabel, tabele, przypisy, spis literatury piszemy czcionką Arial 8. Jeśli w tekście występuje symbol np. $\Delta\alpha$ lub $\vartheta\infty$ to używamy w tym celu opcji wstaw/symbol, nie edytora równań gdyż spowoduje on rozsuniecie linii tekstu. Edytor równań należy stosować tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy nie jest możliwe zastosowanie zestawu znaków tabeli symbol, na przykład E . Tekst pisany jest czcionką Arial ale wszystkie symbole w tekście i na rysunkach powinny być takie same jak we wzorach, pisane kursywą Times New Roman, a więc

H zamiast H . Należy używać opcji wstaw/symbol/czcionka symbol a nie wstaw/symbol/tekst normalny.

W tekście nie należy bez wyraźnej potrzeby stosować pogrubień, kursywy lub podkreśleń. Znakiem dziesiętnym w polskiej literaturze jest przecinek, piszemy więc 1,25 zamiast 1.25. Nie należy bez potrzeby stosować skrótów, a więc piszemy „jak podano na rysunku 2 oraz w tabeli 3” a nie „jak podano na rys.2 oraz w tab.3”. Natomiast piszemy „Rdzeń jest prostokątny (rys.2)” a nie „Rdzeń jest prostokątny (rysunek 2)”.

Wzory

Do wpisywania wzorów używamy standardowego edytora równań stanowiącego wyposażenie edytora. Po otwarciu edytora równań można zdefiniować jego styl i rozmiar czcionki – styl: Times New Roman italic oraz macierz/wektor bold. Rozmiar czcionki 10/7/5/14/12. Typowe równanie będzie miało postać

(1)

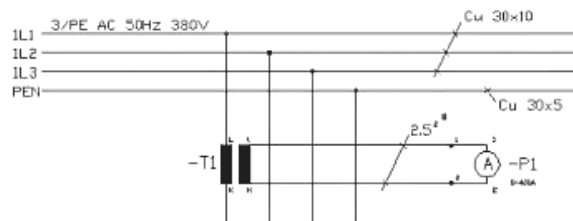
$$J = \sum_0^{\infty} A^2 \sin \alpha + \int_0^{\infty} \sqrt{B_1^2 + C_2^2} + \frac{4\pi}{\mu_0} \int \frac{J \times r}{r^3} dv$$

gdzie: J – gęstość prądu, r – odległość, A, B, C – współczynniki geometryczne.

Numerację wzoru umieszczamy po lewej stronie, a wzór umieszczamy na środku kolumny. Między tekstem a wzorem powinien być odstęp jednej interlinii 8 (od góry i od dołu). Między kolejnymi wzorami także powinien być wprowadzany odstęp jednej interlinii 8.

Rysunki

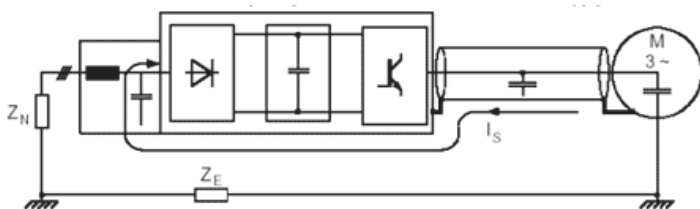
Największym problemem dla autorów jest właściwe wykonanie i umieszczenie w tekście rysunków. Poniżej przedstawiono prawidłowo wykonany rysunek.

Rys.1. Przykład rysunku wstawionego jako plik „rys1.tif”
Podpisy piszemy czcionką Arial 8 jako „wyjustowane”, bez kropki na końcu.

Rysunki i inne obiekty wstawiamy w pole tekstowe (wstaw/pole tekstowe). Po wstawieniu rysunku usuwamy linie pola tekstowego przez kliknięcie na pole tekstowe lewym klawiszem myszy i wybór formatuj pole tekstowe / kolory i linie/brak linii. Nie należy wstawiać rysunku bezpośrednio do tekstu. Zalecana technika to: najpierw zaznaczyć pole obszaru rysunku przez wielokrotne wciśnięcie klawisza Enter – potem wstawić pole tekstowe. Przy takiej technice późniejsze usuwanie lub skalowanie rysunku nie narusza struktury tekstu. Wstawienie rysunku w pole tekstowe ułatwi późniejsze przeskalowanie rysunku lub przeniesienie w inne miejsce. Gdy rysunek jest umieszczony bezpośrednio w tekście (bez pola tekstowego), lub gorzej, gdy jest zakotwiczony, przy składaniu tekstu mogą powstać problemy przy przetwarzaniu rysunku.

Najkorzystniej jest gdy rysunek ma szerokość kolumny – ok. 8cm. W szczególnych przypadkach gdy rysunek musi być znacznie większy (np. dla poprawienia czytelności) zaleca się stosowanie w polu tekstowym opcji format/układ/ramka. Wówczas rysunek zostanie oblamany tekstem, jak to przedstawia poniższy przykład. Jednak stosowanie rysunków szerszych od kolumny zalecamy jedynie w sytuacjach ostatecznych, gdy nie ma innej możliwości prezentacji rysunku.

Rys.2. Przykład rysunku w ramce większej niż szerokość kolumny

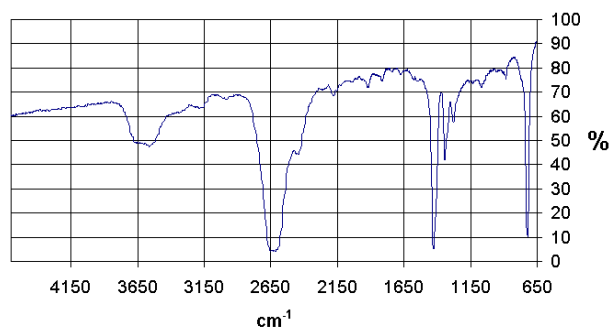
Opisy na rysunku muszą być czytelne, nie mogą być więc mniejsze niż 2mm. Nie jest dopuszczalne wstawianie opisów (np. danych osi) w postaci pola tekstowego na rysunku. Takie postępowanie spowoduje, że przy przesuwaniu i skalowaniu rysunku opisy i rysunek nie będą do siebie pasować.

Ważną sprawą jest wybór odpowiedniego edytora rysunków. Wielu autorów używa do wykonania rysunków narzędzi oferowanych przez Word lub Windows. Generalnie nie są to jednak edytory umożliwiające wykonanie rysunku o profesjonalnej jakości. Dobre rezultaty osiąga się stosując grafikę wektorową, np. wykorzystując Corel Draw. Dobrej jakości rysunki techniczne można otrzymać stosując Visio.

Rysunek powinien być dostarczany w postaci pliku graficznego, w jednym ze znanych standardów, np. tif, jpg, eps, cdr. Wówczas do wstawienia rysunku wystarczy opcja: wstaw/rysunek/z pliku. Zmiany formatu pliku graficznego - rysunku można dokonać zarówno programami graficznymi jak np. Corel, jak i programem Paint. Najlepsze efekty osiągamy gdy wstawiany rysunek ma już pożądaną wielkość - nie wymaga skalowania w edytorze MS Word a zmiana wielkości rysunku jest dokonana w programie graficznym. Zalecane jest, aby autorzy do tekstu dołączali źródła rysunków jako osobne pliki graficzne. Ułatwi to ewentualne poprawki edytorskie. Rysunki powinny być oryginalną własnością autorów – nie mogą być skanowane z innych źródeł bez zezwolenia.

Jeśli autor ma problemy z przygotowaniem rysunku w postaci pliku, zalecamy następujące postępowanie: wydrukować rysunek w formacie A4 używając drukarki o bardzo dobrej jakości a następnie zeskanować rysunek używając skanera o dobrej jakości i dobrej rozdzielczości (nie mniej niż 600 dpi). Ale taka „bitmapa” jest zawsze

gorsza od oryginalnego rysunku (litery stają się też rysunkiem).

Rys.3. Przykład prawidłowo wykonanego wykresu

Podobny problem jak z rysunkami autorzy mają profesjonalnym wykonaniem wykresów. Także i tu dość powszechnie stosowany Excel nie bardzo nadaje się do tekstów technicznych. Najczęstszym błędem jest zbyt mała czcionka opisów na wykresie. Na rysunku 3 przedstawiono przykład wykresu wstawionego do tekstu jako rysunek. Przy wstawianiu wykresów bezpośrednio z Excel'a należy zwrócić uwagę przede wszystkim na czytelność opisów. W szczególnych przypadkach, gdy jest to uzasadnione merytorycznie, ilustracje mogą być kolorowe, należy to jednak wcześniej uzgodnić z redakcją.

Tabele

Podobnie jak rysunki tabele też powinny mieć szerokość kolumny. Na górze tabeli powinien być umieszczony jej tytuł czcionką Arial 8. Poniżej przedstawiamy przykład tabeli.

Tabela 1. Parametry czujnika

Rodzaj	Wymiary [mm]	Czułość [mv/T]
B50/A	20×20×200	20,2
B80/C	50×20×200	30,5
C20/G	40×30×800	70,4

Podziękowania i adnotacje na temat finansowania umieszczamy w tym miejscu (kursywą)

Literatura i autorzy

Odniesienia do literatury piszemy w nawiasach kwadratowych [12]. Spis literatury na końcu artykułu w kolejności cytowania. Styl pisania literatury (w kolejności: autorzy – nazwisko skrót imienia, tytuł artykułu, tytuł pisma kursywą, tom, rok w nawiasie, numer, strony – bez skrótów str.) ilustruje to poniższy przykład

LITERATURA

- [1] Kowalski J., Jak pisać tekst do Przeglądu, *Przegląd Elektrotechniczny*, 78 (2002), nr.5, 125-128
- [2] Johnson B., Pike G.E., Preparation of Papers for Transactions, *IEEE Trans. Magn.*, 50 (2002), n.5, 133-137

Literaturę piszemy czcionką Arial 8 i formatujemy format/akapit/specjalne/wysuniecie/5mm. Nazwiska autorów piszemy stosując opcję „forma/czcionka/odstęp między znakami/rozstrzelone/1pt”.

Na końcu artykułu umieszczamy dane autorów. Ilustruje to poniższy przykład:

Autorzy: dr inż. Ireneusz Sosnowski, Helukabel Polska Sp. z o.o., Krze Duże 2, 96-325 Radziejowice, E-mail: sosnowski@helukabel.pl ;